

Et mesterstykke mellem Shakespeare og Dario Fo

Vigga Bros opsætning af *Coriolanus* funkler med Lene Vestergård i front

■ TEATER

Gæstespil af Vintapperteatret & Fair Play på Terra Nova, Vesterbrogade 149: *Sangen om en Helt: Coriolanus*. Efter Plutarch og Shakespeares bearbejdet af Vigga Bro og Lene Vestergård. Musik: Erling Hjernø. Instr.: Vigga Bro. Med Lene Vestergård.

CORIOLANUS er det tredje og sidste af Shakespeares romerske skuespil, frit skrevet af efter den græske historiker Plutarch – og sjældent opført.

En hel del martialske bulder og brag i teksten – og konkurrencen fra det langt større, tematisk beslægtede drama Julius Cæsar – har dæmpet teatrenes appetit på Coriolanus. Risikoen for, at man aldrig får en opførelse af Coriolanus at se, er nærliggende. Oldtidens Rom og et Shakespeare-spil, der sank i historiens glemsel. Gør det nogt?

Ja, vel gør det så, har instruktøren Vigga Bro tænkt. Og hun beviser, at Coriolanus dur på en scene. Man skal bare være fræk og tænke kreativt. Og have en hovedkraft som Lene Vestergård – ikke ret kendt, men værd at kende.

SAMMEN med Lene Vestergård har Vigga Bro bearbejdet Coriolanus til et stykke episk teater, der i Lene Vestergårds glimrende genfortælling, til musik af Erling Hjernø, gør dramaet lyslevende og spændende.

Frimodigt, ironisk og præcist spiller hun alle roller i stykket – og får dem alle til at leve personligt i en præcis mimisk karakteristik – et lille mesterstykke af stramt behersket Dario Fo'sk fortælleteknik, som det københavnske publikum nu kan opleve på Terra Nova.

Coriolanus var romersk hærfører og reddede gang på gang romerne i krigene mod volskerne med sin tapre krigskunst. Men han var også en antifolkelig, elitær dik-

tatortype, der ragede uklar med det romerske folk, han havde reddet. Efter endnu en sejr over volskerne og deres general, Tullus Aufidius, må krigshelten Coriolanus, der elskede sine ar og sin blodige krigsuniform, lide den tort i Rom at fremstille sig som kandidat til konsulhvervet, klædt i den korte, snehvide toga – *toga candida* – herfra stammer ordet 'kandidat' i øvrigt – og blive vraget af folketribunerne.

Så slutter han sig i raseri til fjenden Aufidius og marcherer mod Rom. Kun fordi hans mor, Volumnia, beder for Rom, og siger til sin søn, at han må marchere over hendes lig, ombestemmer han sig – og dræbes for sit forræderi af Aufidius. Men freden er reddet.

Hvem var så den egentlige helt, mor eller søn? Og hvori består det sande heltemod? I at overvinde sig selv, siger Shakespeare.

Teksten funkler som dialektisk moraldebat med portrætter af *heltemod* og *forræderi*. Shakespeares var fasci-

neret af problemet om folkets eller pøblens vankelmod og den tvetydige modsætning mellem enevælde og folkestyre – ingen af delene troede han på.

Og Lene Vestergård funkler i alle sine personer, snart Coriolanus, snart Volumnia, snart den gamle slavinde Olivia, snart de undertrykte, smådumme soldater, der blindt går i krig. Her er en lille forestilling på fem kvarter, der bliver moderne oldtidshistorie med små midler. Anbefales også til elever, der måske kan lokke deres oldtidshistorielærer med i teatret.

BETTINA HELTBERG